

Велики истории се случват само на онези, които могат да ги разкажат от Трейвиъс Дукс

**Забележка от Автора: Моля да се има предвид, че това е една художествена интерпретация на събитията от последните години, обвързващи цялата Главна Сюжетна Линия изписала се от създаването на форума до сега (отнела ни около осем години и безброй съ-автори и желаещи да се включат), та може би не всичко е съвсем точно, но сме се постарали да сме най-близо до истината и да ви предадем историята с нужните детайли, за да си изградите ясна представа за събитията.*

Освен в това в темата ще намерите много линкове, които ще ви отведат директно при прозелото се РП, в което можете да получите повече подробности.

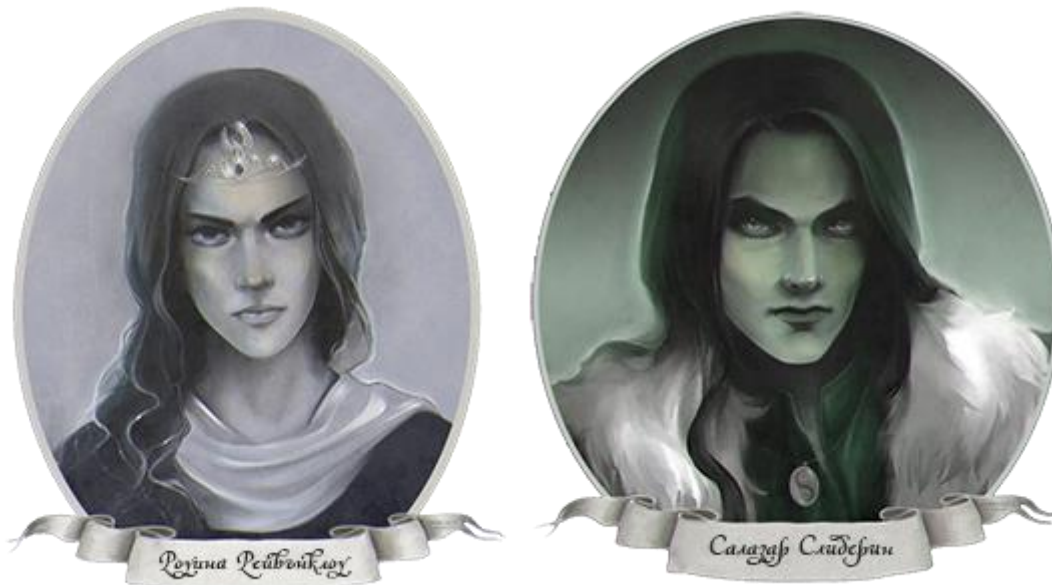

Глава Първа

**Най-лошите неща в живота винаги идват при нас безплатно...
*събитията от тази глава се случват между 1010та – 1052ра година***

Беше една от онези свирепи и ветровити дъждовни октомврийски нощи, в които бурите разкъсваха небесата и човек бе добре да е в леглото си, а всяка горска твар дълбоко в хралупата си. Стъпките му отекваха в коридорите на Замъка, заглушавани от бурята навън и барабаненето на дъжда по прозорците. Сънят му бягаше тази вечер, но Годрик бе инатлив и до последно се въртя в леглото си, в което все не можеше да си намери място. Някъде след полунощ, когато битката изглеждаше вече изгубена и почивката тази нощ недостижима, реши че е по-добре да прекара времето си в библиотеката. Още докато намяташе дебалата си мантия обаче, нещо привлече погледа му отвъд прозореца, отвъд капките, вихъра и тъмнината... От стаята му, високо в кулата на Създателите, зад един от прозорците в Източното крило се мержелееше светлинка от свещ. Изръмжа подобно на лъв, чието малко лъвче си играе с опашката му – с досада и предупреждение. Тези деца си играеха с огъня на търпението му. Вървеше вече няколко минути, когато в душата му се загнезди някакво неспокойство, което не можеше да си обясни. Сякаш нещо много важно отбягваше съзнанието му, но някъде там, на ръба, го гризеше като диво животно. Изнервен от липсата на сън, учениците, които се разхождаха без разрешение из замъка в тази късна доба и от новото странно напрежение, мъжът връхлетя в стаята, в която светеше. За негова голяма почуда, пред няколкото запалени свещи и рула пергаменти, изписани с нейния почерк, седеше Роуина Рейвънклоу. Носеше вечерната си одежда, която приличаше на нощно небе, а здрачните ѝ коси се спускаха освободени по гърба ѝ. В ръката ѝ трепкаше пъргаво перо, което изписваше изящно мислите ѝ и сърцето му подскочи при тази гледка. Стисна устни, когато тя спря за миг и извърна очи към него...

- И ти ли не можеш да заспиш? – гласът му прозвуча дрезгаво и въобще не подходеше на тишината и атмосферата, която Роуина създаваше около себе си. Гледаха се няколко секунди преди тя да обърне отново поглед към пергаментите и той преглътна. Би дал всичко, та да можеше отново да я накара да се усмихва и смее, както тя го правеше преди, когато разговаряше със Салазар, преди той да възроптае срещу тях и да замине завинаги. Знаеше че понякога тя му пишеше писма, но никога не ги изпращаше, защото бе горда в страданието си, а и Слудерин не ги потърси, нито другите, нито нея.

- Той ще дойде тази нощ... - гласът ѝ се лееше като планински ручей. Годрик свъси вежди и те почти закриха очите му, а тежки бръчки натежаха по челото му. В първия миг си помисли, че Салазар ще се върне и Роуина го бе предусетила. Тя имаше дарба да вижда нишките на бъдещето, кои по-ясно, кои по-мътно, понякога рядко, друг път по-често. Бързо отхвърли мисълта за Слудерин, понеже нещо друго изплува в спомените му. Значи това не му давало да спи тази вечер. Значи това не му бе давало мира. Съдбата. Някога, съвсем в началото, когато Хогвортс бе само мечта в очите на четиримата създатели и когато Роуина не бе съвсем студена към Грифиндор му бе казала следните думи: „...но не ще остане за дълго всичко както сме го мислили в началото. Той ще дойде и силата му ще бъде така огромна, че дори крепостните ни стени няма да го спрат. Ще го води собствената му съдба, а пътят му ще е много по-дълъг от нашите. Ние ще бъдем само миг в неговото съществуване, изпълнено с мъка, гонение и страх...“ Тогава думите ѝ го бяха изплашили, но бързо ги бе забравил, заслепен от гордостта, с която го изпълваше делото им. Сега, пророчеството ѝ отекна в главата му и той ясно си спомни всичко, сякаш бе вчера.

- Не ще го пусна!

- Нямах тази сила срещу Съдбата. Със или без твоята помощ, той ще допълни нашето творение и ще го облагороди...

- Или унищожи...

- И така да е, той иде и ще бъде приет тук.

Същата нощ Лоугън Перигрин Стрейндж прекрачи пределите на замъка и ни едно заклинание не го спря, и ни един звяр в гората не го нападна, въпреки че той бе изнурен от пътя, слаб и окаян. Така се свлече в краката на Роуина, която го срещна пред портата и после дълги дни и нощи спа неспокойно, но непробудно в Болничното крило...

- Не се чуваш какви ги говориш. Салазар не искаше да пуснем нечистокръвни вещици и магьосници тука, а сега... вълци и немърти, таласъми и кентаври, убийци, крадци и мошеници... Какво би казал, ако чуеше, че дори обсъждаме това? – Годрик беснееше като лъв, притиснат о ръба на скала.
- Не се опитвай да ме нараниш като говориш за Слѣдерин. – Роуина го гледаше студено през тъмните огледала на очите си – Него го нямаше точно задето смяташе, че е редно знанието да е достойние само за едни, но не и за други.
- Ти някога имала ли си земене-даване с таласъм? Лукави и хитри са, жестоки и подли по природа, а ти искаш да ги пуснем из замъка, из Моята мечта да тичат...
- Нашата! – поправи го Хелга. Тя по принцип никога не му противоречеше и го възхваляваше както малка сестра възхваляваше обичния си по-голям брат, но сега заговори и топло закапаха думите от устата ѝ, като медовина. Гласът ѝ бе мек и успокояваше страстите грифиндорски – Истина говориш, братко. Аз съм чувала за жестокостта на таласъмните, макар да не съм я виждала с очите си, но съм и виждала, докосвала дори, творенията на сръчността си, родени от любовта им към изящното. Нали именно тях подири, за да изковат мечта ти...
- И после се опитаха да ме изкарат крадец и пратиha убийци и крадци да си го вземат обратно със сила от мене...
- Право казваш. Но ти ги срази и самият крал-таласъм трепери пред тебе. Не подценявай и нашата сила братко! Ще опазим Хогвортс, но и ще допуснем новите ученици, които ще втъкат и своите познания в нашите. Че кой знае повече за небосвода от рода на кентаврите, за ковачеството от таласъмните и кои са по-преследвани и търсят закрила от прокълнатите да носят вълчия белег или онези що трябва безчет години да се скитат по земята, побърквани от жаждата си за кръв... - с тея думи и благи кошутени очи Хелга усмирила Годрик, но въпреки това той отсекъл:
- Да бъде. Ще ги пуснем. Но живи и мъртви няма да спят под един покрив и тея зверове ще срещат рядко и само под наше наблюдение човешките деца.

Така издигнали кулата на Перигрин дълбоко в гората, а самата тя запрещена с магически бариери и забранена за учениците, че да не стане инцидент с трудно контролируемите създания, чиито човешки съзнания понякога били замъглявани от зверовете в тях. Въпреки това, изглежда Лоугън успявал да се справя с буйствата им, а домът процъфтявал. Десет години минали и същества от целия остров търсили закрила в Перигринската кула,

учели се на магия и да контролират силите си. От преследван и изнурен, задето е вампир, Лоугън сякаш станал и по-красив, и по-строен, а очите му блестели, както някога, когато бил още жив. Не траяло дълго спокойствието в Хогуортс и горделивите ученици на Грифиндор измислили опасна шега. По време на пълнолуние бутнали защитите на Забранената гора, за да си поиграят със зверовете на Перигрин, за които все им казвали че са опасни и страшни, но те не вярвали и искали да видят с очите си. Трудни за удържане били вълците и засвистели заклинания и огньовете в нощта. Сред писъци и пожарища се събудили Създателите и хукнали да спасяват учениците, които били по-слаби пред върколаците и жадните за кръв вампири. Сам Годрик посякъл с меча си два вълка в яростта си и изплашени от гледката хукнали таласъми и елементаристи, немъртви и вълци в паника. Не било още времето да бъдат приети като равни в света на магьосниците тази създания, пръснали се през глава надлъж и нашир, през полета и планини и далечни гори, а с тях избягал и Перигрин.

Сред пламтящ огньовете, окъпан в кръв, Годрик чул писъците на Хелга за помощ и се хвърлил в една горяща кула да спаси учениците и нея самата. С голи ръце и магия се опитал да удържи пукащите подпори и камъни, но дърво и камък ги засипали и там намерили гибелта си. Само Руина се спасила, с голяма част от учениците. Два дни разчиствали подпори и камъни, за да намерят телата на Хелга и Годрик, който се бих хвърлил да я предпази с тяло и така издъхнали. Покрусена от загубата и предадена от бягството на Лоугън, Роуина изсипала цялата си мощ и сама разрушила кулата на Перигрин, а изплашени от скръбта ѝ и последните зверове и ученици на Перигрин избягали от гората. Само кентаврите останали и измолили от Рейвънклоу да населят гората на дълбоко и далеч, да бдят над нея и да гонят всички вълци и тъмни твари. Склонила тъмнокосата, понеже знаела, че те са древен и мъдър народ, дето обичал мира и спокойствието, а след това дори забранила на учениците си да влизат в гората и я заградила с проклетия. Сама погребала Хелга и Годрик на потайно място. Разказвало се, че когато се върнала от гроба им не била вече същата. Престаряла била и никога не върнала хубостта си, но все още имала сила. Две година траел ремонтът на Хогуортс и камък по камък поправили разрушенията, но никога не издигнали отново кулата, в която загинали Хафълпаф и Грифиндор. Там Роуина засадила две дървета, за които се говори, че растат и до днес, а около тях се оформил вътрешният двор на замъка. В следващите години отслабвала силата на Роуина и често седяла до дърветата, говорела им, а те бързо поемали от магията ѝ и растели трижди по-бързо от нормално дърво. Предала мъдростта си на всички що искали да се учат и преди да почине, някъде през 1052ра година, сама избрала наследника си и назначила измежду най-почетните си ученици ръководители за четирите дома, да представляват волята на четиримата Създатели. Когато починала, понеже не знаели къде е погребала Хелга и Годрик, я погребали под сянката на дърветата във вътрешния двор.

Глава Втора

Ако сам не построиш мечтите си, някой ще те наеме да построиш неговите...

събитията от тази глава се случват между 1992ма година, чак до края на 1998та

Много неща се случвали от тогава до сега в историята на Хогвортс, с преподавателите и учениците, както и по целия остров, но те не изиграли важна роля в нашата история, затова няма да им обръщаме внимание тук. Дълги години никой не чул за Лоугън Перигрин Стрейндж, а може би и самият той се е крил, защото се страхувал от силата на Роуина и че тя може да го потърси. Затова и докато била жива не посмял да се върне в замъка, единственото място, където макар и за кратко бил приет и разбран от някои, където имал надежди, че светът ще разреши на онези като него да живеят в спокойствие и в светлина, без да се врат по мрачни пещери, преследвани и отритнати от обществото. Пътувал от място на място, преследван и отчаян, Лоугън оплаквал смъртта на мечтата си. Истина е, че по онова време той жестоко съжалявал за гибелта на Годрик Грифиндор и Хелга Хафълпаф, която тежала на раменете му като камък, но с времето тази вина го прояла и се превърнала в омраза. Защото не той бил започнал пожарът и не заради него били счупени защитните бариери на гората. Непосилно му било да прости на неблагоприятните деца и в тези години намразил магьосниците и арогантността им, а после се заклел да отмъсти за всички неоправдани като него зверове. Немъртвата му природа го държала жив дълго след като Роуина починала, но тежките ѝ проклетия и заклинания не го пущали да премине пределите на Хогвортс години след смъртта ѝ. А вътре, поколение след поколение магьосници просперирали и обогатявали знанията си. Обречен да чака, Лоугън се заел да събира последователи, но в неговите очи те не били нищо повече от жалки пионки, понеже животите им били тъй кратки, а той живеел вече стотици години. Мнозина върколаци, вампири и други тъмни създания го следвали и той обиколил континента да търси съмишленици, създавал дребни безредици и вилнеел в по-отдалечени градове. Не се знае с точност какво е правил в годините на войните, а с времето поколенията забравили как и защо били загинали Хелга и Годрик и че въобще е имало Перигрин. Само стари записки на Роуина Рейвънклоу имало в библиотеката на Хогвортс, но векове никой не ги потърсил или не се интересувал от тях, та тънели в прах и забрала. Много родове се изменили, войни разкъсвали Европа, а времето напредвало, светът се променял и сякаш забравил за Лоугън Перигрин Стрейндж...
...но той ни за миг не забравил за света.

- Какво специално малко момиченце си ти, Аля...
- Мама казва, че ти си въо... об... ръч...
- Въображаем?
- Да! Въображаем! – плесна с ръце петгодишното дете.
- Но аз съм съвсем истински... - и я оставил да го докосне за доказателство, а тя дълго се смяла на високия, слаб и добре облечен магьосник, който с едно движение на пръчката си измагьосвал десетки пъстроцветни пеперуди. За Аля това не било чудно, понеже идвала от руски магьоснически род, но родителите ѝ, емигранти във Великобритания, никога не си играели така с нея, а и каквото и да създавали с магия, то нивга не било така истинско, живо и красиво.
- Лоугън... аз защо съм специална?
- Защото само ти можеш да бъдеш всичко дето поискаш...
- Всичко? А пеперуда?
- Ще разбереш, когато пораснеш...

С тези думи Лоугън Стрейндж оплел в мрежите си малкото момиче. Близко десет години траело неговото търсене, докато открил някой с нейната дарба, ключова за неговите планове. Това се случило през лятото на 1992ра година и в продължение на шест години я посещавал по няколко пъти в месеца, затвърждавайки влияние си върху крехкото ѝ детско съзнание, докато тя не тръгнала на училище през 1998ма година, като първокурсничка в дом Рейвънклоу в Хогвортс. Иронично или не, Аля Рошко попаднала именно в дома на жената, помогнала най-много за просперитета на Перигрин в Хогвортс, но и унищожила всички следи за него. Почти хиляда години след смъртта ѝ обаче, проклетията ѝ вече не съществували, нито пък защитните ѝ заклинания и Перигрин прекрачил отново пределите на Хогвортс. Годината започнала нормално, но всички били бързо обезпокоени от внезапното изчезване на ученик. В следващите месеци изчезнали още няколко деца и въпреки усилията на директор Дона Медеор и нейните

преподаватели, търсенето им нямало успех. Министерството се опитало да проведе собствено разследване, което ударило на камък и под напора на притеснените родители почти затворили училището. В онези дни най-близките съученици на Аля и особено най-добрият ѝ приятел Джейсън Грейвс, ученик от същия дом, но в трети курс, забелязали че тя липсва по времето, в което изчезвали и учениците, които повече никой не виждал. Когато опитал да разбере какво се случва, притеснен, да не е в опасност и самата тя, установил, че момичето не си спомня нищо от скитосванията си, будела се изморена на места, на които не си спомняла да е ходи, а здравето ѝ се разклатило и започнало да се влошава. Опитал се да я проследи няколко пъти, но все нещо се случвало и я губел от поглед и не можел да я намери отново, до следващото утро. Сякаш силна магия я криела от него, а самата тя се движела по места и коридори в замъка, които той не познавал добре и не разбирал как това малко новодошло момиче открива. Последният път я последвал чак в Забранената гора, но я изгубил сред гъстите дървета. Силно се тревожил за приятелката си Джейсън, но нищо не можел да направи и безсилие тегнело на момчешкото му сърце...

През Юни не издържало търпението на Лоугън след толкова много чакане и решил, че е събрал достатъчно сили, нападнал училището откъм Забранената гора. Оказало се, че именно там, в дълбокия лес, където нявга се издигала неговата кула, събирал последователи. Макар и Разрушена от Роуина, кулата имала тайно подземие, непокътнато от яростта на Рейвънклоу. Цяла година разчиствал подземните тунели, в които човешки крак не бил стъпвал вече няколко стотин години и криел входа с магия, не че много хора влизали в гората, а кентаврите заобикаляли мястото от далече, понеже народът им още помнел мъката на Роуина. Възползвайки се от влиянието си върху Аля и способността ѝ да приема почти всяка форма, отвлечал деца от замъка – всички до едно със или, които смятал да използва за своите планове. Един бил млад върколак, друг владеел стихията на огъня, трети на земята, четвърти бил змиеуст, а други имали различни умения, но всички до един били затворени в подземията на Перигрин и изпивал там съзнанията им, настройвал ги срещу онези без сили и ги учел, че обикновените магьосници винаги ще презират и ще се страхуват от онези със специални умения. Именно тези деца с покварени умове и редица черни магьосници, сред които и вампири, повел срещу училището, което искал да вземе за себе си и да наложи нов ред на магьосническия свят във Великобритания. Оказало се, че много прибързано атакувал, замаян от предвкушването на победата и не успял да сломи духа на възпитаниците на Хогвортс. Много от тях счупили проклятията му върху приятелите си и учениците се опомнили, а учителите в Замъка отблъснали силите му. Самата Дона Медеор се била срещу него и въпреки че силата му била страховита, успяла да го удържи. Виждайки, че подчинените му биват победени или освободени от покваряващите му магии, Лоугън събрал малкото оставащи и побягнал отново. Някои от учениците, които били вече на негова страна и нямало нужда да оплита с проклятия, също напуснали Хогвортс и никой не ги видял повече. Сред тях била и златокосата Аля Рошко. От онези що били освободени от магията му никой не помнел къде е бил държан, освен че било някакво подземие, но никой не предполагал, че имало такова в гората и така подземията на Перигрин останали скрити отново. Съкрушен от изчезването на приятелката си бил Джейсън, но колкото и добър ученик да бил, нямало що да стори срещу силите на Лоугън, а и не знаел от къде да започне да я търси. От всички събития най-объркващо за всички било, че самата Дона Медеор напуснала замъка същата нощ и дълго никой не знаел къде е. Носели се всякакви слухове и между учениците и между хората извън училището, кои от кои по-странни, но най-близките ѝ вярвали, че тя се опитва да открие Лоугън и да върне учениците и поддържали някаква кореспонденция с нея, макар да не знаели къде точно е. Започнало издирване от самото Министерство, но все не ги намирали и никой не знаел кой точно е бил нападателят на Хогвортс и кой е Лоугън Перигрин Стрейндж.

Глава Трета

Не можеш да започнеш нова глава от живота си, ако постоянно препрочиташ предишната...

събитията в тази глава се случват между 1999та година до есента на 2005а

Случило се така, че след изчезването на Лоугън Стрейндж, Дона Медеор и редица ученици от Хогвортс, Министерството дълго се лутало в неизяснени въпроси относно атаката над училището. До такава степен затънали в ситуацията, че не било трудно през времето, все повече приближени на Лоугън да имат достъп до Министерството и малко по малко, както правели в последните няколко години, да засилват влиянието си вътре. Дълги месеци прояждали правителството, а междуременно започнала новата учебна година в Хогвортс, където било назначено ново ръководство и изглежда никой не бил особено доволен от него. Тази година обаче доста по-дълго си давала вид, че ще бъде спокойна и нормална, въпреки че много от учениците били изнервени, а имало и такива, чиито родители не искали да ги пускат обратно в училището. Онези, които предната година били отвлечани заради различните си способности, били третирани малко по-хладно и само най-близките им приятели с радост се дивели на специалните им умения, които не били толкова страшни, колкото впечатляващи. Все пак имало и такива, които се страхували, че те отново ще застанат на страната на тайнствения нападател от миналата година и ще използват силите си, за да превземат училището. Нищо такова не се случило, но бурно е детското въображение и годината вървяла бавно и напрегнато. Джейсън бил станал по-мълчалив и час по час обръщал поглед към Забранената гора. Все пак се бил надявал, че Аля ще се върне тази година, но това не се случило и много му тежало, а тепърва предстояло да стане още по-тежко. Още на самото празненство избухнал голям скандал между Джейсън и ученичка от Грифиндор – Мелина Снейп и в училището много бързо настанала война между учениците, в която самите те нямали ясна представа защо не се харесват, но като цяло учениците били разединени, което допълнително се подклаждало от онези, които имали специални способности. В края на учебната година Мелина Снейп била жестоко ранена при поредното им сбиване и Джейсън Грейвс, покрусен от жестока вина, прекратил ученическите войни и съвсем се отчаял, особено защото липсата на Аля все още го съсипвала, а и за предишният им директор, Дона Медеор, не се чувало съвсем нищо.

През онова лято бил убит и Министър на Магията и при последвало разследване се оказало, че е отровен от собствения си Замесник Министър, който по всяка вероятност бил и приближен на Лоугън. Страшни неща ставали в магьосническия свят, бягства от Азкабан на черни магьосници и зверове и се затвърждавала политическата нестабилност. Все пак през есента започнала новата учебна година и в училището всичко било наред, но извън него царял хаос. По думи на Дона Медеор, от по-късни нейни признания, станало ясно, че Лоугън бил разсеян тогава и не контролирал изцяло силите си и колкото и да се опитвало новото ръководство на училището да предпази учениците си, се стигнало до голяма битка в края на годината, където взели участие много тъмни магьосници и Маркърс Блеър дошъл яздейки свиреп дракон, а срещу него се изправила на бързата си метла, тогавашния съдия и бивша Слидеринка – Криип Куотър, за която много ще чувате нататък. От всичко, в тази битка най-чудно било, че дошъл и Лоугън, но той се бил за да предпази училището и това било последният и вероятно единствен път, в който съвременният свят видял от него добри дела. Спасен бил Хогвортс и този път не дал нито една жертва, а в края на битките Лоугън Стрейндж отново изчезнал.

Извън замъка все по-слабо и объркано ставало Министерството и изглежда само Дона Медеор, която излязла от укрытията си след битката при Хогвортс, всеячески се опитвала да оправи ситуацията в училището, взимала правилни решения, та все повече хора я търсели за помощ. По онова време и славата ѝ като велика магьосница я извела напред в очите на хората и била избрана за Министър на тогавашните избори и доста време изглеждало, че новата ѝ политика е много успешна и през есента на територията на Великобритания се провело Световно първенство по Куидич, което протекло без никакви произшествия. Още една година изминала и все по-добре изглеждало Министерството и все по-силна Министърката им, а след това училището отново се развълнували, този път от интересни събития, защото взело участие в Триагическия турнир, и именно британка станала шампионката – Моарей Силвър. По всичко си личало, че Великобритания излиза от проблемното си минало...

Но било за дълго. Още следващата есен, при твърде странни обстоятелства един от учениците в Хогвортс се оказал тежко болен и бил оставен да почива в Болничното крило, като първоначално училищният лечител смятал, че болестта е по-проста. След цяла седмица различни лечения се оказало, че нищо не могат да сторят за ученика, който ставал все по-слаб, а най-странно от всичко било, че губел магическите си способности. Здравето на детето сериозно се влошило, но изглежда нищо не можело да се направи, а лечителят бил способен, пратен тук от Свети Мънго. Съвсем сложна станала задачата му, когато второ дете легнало болно, а след това и трето. През цялото време новият директор и преподавателски екип отказвали да контактуват с Дона Мееор, която също била силно разтревожена от ситуацията в Хогвортс и всякак се опитвала да им помогне. Нищо не се чувало за Лоугън Стрейндж обаче и на никого не му хрумвало, че именно той можел да има пръст в новата опасност, която грозяла със смърт учениците в училището. Нови вълнения имало сред родителите и Министерството, заради случващото се вътре, но не могли да затворят Хогвортс, тъй като все повече ученици, а и вече учители падали заразени от мистериозната болест. Единственото, което могли да сторят е да опитват нови и експериментални лечения, докато Министерството поставяло карантина над Хогвортс, понеже рискували болестта да се разпространи извън училището. Стигнало се до момента, че първите заболели изцяло загубили магическите си способности и ги грозяла страшна смърт.

Все по-трудно вървяла годината, все по-объркани ставали и родителите и другите магьосници, а ситуацията в Хогвортс съвсем се затягала, тъй като изглеждало, че ще завършат годината с десетки загубени ученици и преподаватели. Но колкото бързо се появила заразата, толкова бързо се усмихнал и късметът на всички в училището и лек бил открит вътре в Хогвортс и малко по малко се възстановили всички ученици и учители, заразата не се разпространила извън училището и годината успяла да завърши нормално. Останал въпросът с мистериозното появяване на болестта, но не могли да открият причината, въпреки че продължили да работят по въпроса във Свети Мънго, и по-точно в отдел Експериментални лечения. Позволили ли си да си отдъхнат всички, но спокойствието им траело кратко, а и някои все още си мислили, че имало някаква връзка между събитията, пък и медиите не спирали да задават въпроси сред които и защо Хогвортс отказвал помощта на Дона Мееор няколко месеца. През лятото обаче самата тя изглеждала силно посърнала и никой не може да си обясни какво я гложди. Според някои било, че слухове са я съсипали, въпреки че тя вършела само добрини и ситуацията на острова изглеждала предимно спокойна. Сред най-верните си хора в Министерството, Дона събрала екип от магьосници, на които споделила, че трябвало да бъде изведен специален човек от арабските страни и върнат обратно на острова, но не било съвсем ясно кой и продължили да се носят нови клюки, че е открила именно Лоугън Стрейндж и че се опитва да го върне във Великобритания, където да бъде съден за злодеянията си... или поне така смятали верните ѝ магьосници, а и никой друг не можел да си представи друга причина, поради която Дона би издирвала Перигрин, ако не тази. Та нали именно той нападнал любимото ѝ поверено училище преди години и именно той застрашил животът на собствените ѝ ученици, макар и поне веднъж да бил опитал да им помогне. Все по-тъжна и болнава изглеждала Мееор и все не успявала да проведе съответната операция, за която твърде много хора ѝ задавали въпроси и за всички ставало ясно, че тя все по-малко излиза от Министерството и все по-рядко се прибирала у дома. Прекарвала все повече дни и нощи в кабинета си и била сякаш обсебена от собствената си тъга...

Глава Четвърта

Всяка болест връхлита яздейки жребец, но си отива бавно и на крака...

събитията от тази глава се случват между 2005а до есента на 2007ма година

В онези дни, в които Министерството било слабо, а лидерът му очевидно разсеян и неконтактен, никой още не подозирал колко висока цена ще платят, за дето не предприемат по-сериозни мерки и изглежда само пресата се интересувала да раздухва къде лъжливи, къде по-верни слухове, относно ситуацията и защо Дона Мееор се държи по такъв начин, затова и за всички дошло като изневиделица следващото нещастие.

Нещо, което никой не можел да си представи до онзи момент се случило и отключило като лавина неприятностите след себе си. Съвсем случаен мъгъл, сякаш от нищото получил прилив на магическа енергия и започнал да прави вълшебства без да го иска и да може да го контролира. Настанал голям хаос около човека, но тъй като все още имало активен Отряд по Бързо Реагиране, не закъсняла новината и Министерството успяло да отреагира, по-скоро защото се погрижили ръководителите на отдела, отколкото самата Дона Медеор. По онова време все по-трудно получавали адекватни отговори от нея и започнали да работят на своя глава, което било лошо, понеже всеки опитвал да наложи своята власт. Все още имало и такива, които се опитвали да спазват закона и мъгълът бързо бил изолиран, а Забравители и други служители се погрижили за онези, що били видели магическите му сили. Дона Медеор не взела кой знае какво участие в тези действия, но скоро Министерството се оказало все по-затрупано от още такива случаи. Понеже мъгълите били силно изплашени от получаването на магическите си способности и трудно ги контролирали, без да искали предизвиквали страшни инциденти и проблеми, а опасните ситуации растели и дори взимали жертви. Работело неуморно Министерството и се стараело да изолира всичките случаи, но било трудно, след като отделите били разпокъсани, а Дона не опитвала да организира по-мощни операции. Междувременно се оказало, че училището отново е поставено под карантина, но този път без да бъде уведомено. Смятало се че помощници, изпратени от Министерството, направили стена около него, при това прекалено сложна и затова дълго време никой не подозирал, че се намират в изолация. Открили го чак, когато ученици започнали да се забелязват нови симптоми за болестни състояния и трябвало да потърсят помощ. Този път обаче вместо да легнат на легло, болните изчезвали, а който тръгвал да ги търси, преподавател или ученик, не се намирал повече. Едва успели да пробият бариерата около училището и да избягат, две деца пристигнали в Министерството, където да информират Дона какво се случва вътре в замъка. За първи път от месеци напуснала офиса си Дона Медеор и за пръв път от много време я видели решителна и силна, или поне изглеждаща така, когато бива отвлечена пред очите на много свидетели точно пред входа на Министерството. Още същият ден пада и бариерата над Хогуортс и случаите с мъгли придобили магически способности сякаш намаляват. Малко по-късно, в рамките на следващата седмица, когато всичко постепенно сякаш се връща към нормалното, в Свети Мънго успяват да открият лек за мъгълите, на базата на лечението за предишната епидемия и всички случаи са излекувани. Скоро новите съвсем спират.

Министерството дълго търсило Министъра си и временно управлението се поело от отдела по Магьосническо Правосъдие, което водело лично разследване. След посещение на домът на Дона Медеор и щателното му претърсване били намерени много доказателства, че е живяла в него известно време и то с Лоугън Стрейндж, но от месеци нямало следи някой да е влизал вътре, нито той, нито тя, още повече след като всички знаели, че тя прекарвала цялото си време в Министерството. Медиите бързо раздухват информацията и скоро из обществото се носят какви ли не слухове, повечето верни, отколкото лъжовни. Че била влюбена в него, че му помагала за всичко, че се намесила в Министерството, за да работи той безнаказано и че след опитите му да завземе училището „Хогуортс“, сега бил искал да контролира целия остров. Все пак трудно било да отрече самото Министерство такива неща, още повече че много от служителите ѝ се чувствали предадени от нея, а доказателствата, че двамата са споделяли един покрив били на лице. Не могли да открият нито нея, нито Лоугън, нито да разберат защо се опитва той да наложи волята си над острова, но най-силно се разнасяла версията, че се опитва да издигне нов ред в магьосническия свят.

По същото време, Дона Медеор се оказала сама и изолирана с Лоугън Стрейндж, нещо което научаваме по-късно от нейни показания пред следващия Министър. Самата тя не го била виждала с месеци и била изумена от поведението му и затова, че я бил изоставил. В разговорите си с него там, след като дълго била негова затворница, установила че именно той е виновен за епидемиите, но не могла да разбере как е развил той толкова страшни болести и как е успял да ги пусне сред обществото. По онова време със сигурност разбрала, че силата му е много по-голяма отколкото предполагала и дори факта, че имали някакви отношения помежду си, не можел да изтрие колко много безумен гняв и презрение таял в себе си, срещу магическото общество и

колко много ги мразел всъщност. Това били само част от неговите опити да го разклати и макар да не можел да го унищожи все още, то образувал сериозни сътресения...

Глава Пета

Само мъртвите са видели края на войната...

събитията от тази глава се случват между 2008ма до есента на 2010а година

Неспособно да се обедини под общ ръководител и още опитвайки се да открие къде се намира Дона Медеор, след отвличането ѝ, Министерството е силно разкъсано, а обществото объркано, искащо отговори и склонно да вярва на всяка глупост, която медиите или недоброжелатели на МнМ можели да сътворят. По това време планира и най-големите си удари Лоугън Стрейндж и неговите приближени получили зелена светлина да грабят и убиват. Общността била толкова слаба и разединена, че само няколко удара и били необходими, за да я хвърлят в паника и хаос. Няколко вампира, върколака и други тъмни създания, начело с дясната ръка на Лоугън – вампирът Самюел Фиър, организирали истинска касапница в „Гринготс“, след като таласъмите не се съгласили да подкрепят делото на Стрейндж. В цялата си наглост, на ужасяващи и страховити убийци, Самюел и онези, които ръководел, изчакали първите екипи на Министерството, на които държали ясно да подчертаят, че именно те са виновни за случващото се и че обществото трябва да е готово за Новия ред, който ги очаква. След това успяват да отблъснат силите им без да ги убиват и изчезват. С десетки изклани таласъми, „Гринготс“, изцяло управляваща финансите на острова, затваря врати и поставя хората пред финансова криза, наред политическата, с която вече се борят. Клането в „Гринготс“ е и първият открит акт на война от страна на Лоугън Стрейндж, с който заплашва хората, че ако не се случи онова, което иска той, то това ще бъде последствието за всеки, който му откаже пълната власт. Излязъл съвсем на открито, Лоугън вече не крие, че именно той е виновен за събитията от изминалите години и дори разкрива истинската си самоличност, създателят на петия дом в Хогоуртс и повелител на всички тъмни създания, вещици и магьосници със специални умения и възможности и всеки, който искал да го следва бил охотно приет в редиците му. Множество сблъсъци последвали и навсякъде имало ранени, жертви и много щети, а Министерството, разклатено и слабо едва успявало да запази в тайна магьосническото общество от мъгълите, камо ли да организира директна атака срещу многобройния враг. През онази година Лоугън Стрейндж успял да събере най-много последователи и да засили влиянието си и в други държави, включително отвъд океана.

Искрица надежда би могла да бъде открита и в най-мрачните времена обаче и именно Криип Куотър успяла да я запали. Криип Куотър не била политическа личност или прекалено загрижен за обществото човек, но била силно позната на магическия свят, като най-младия търсач, избран за националния отбор на Англия. Освен това подземните общества си имали вземане-даване с нея, понеже много обичала хазартни игри и често губела крупни суми, та я преследвали като длъжница, но това не знаели повечето мирни хора. Не си имала за първи път работа с опасни разбойници, нито било това първата ѝ среща с Лоугън Стрейндж, имайки се предвид, че и тя била сред редиците на Хогоуртс, които отблъснали силите му при атаката над училището, понеже била кудичен съдия по онова време и сама победила ездачът на дракони, Маркъс Блеър, който след това дълго време никой не бил виждал и чувал.

Събрала Криип Куотър свои приближени и приятели, сред които и някои с които учела заедно в Хогоуртс, когато била дете. Помощ открила у всякакви хора, които били страдали от деянията на Лоугън, сред които били Ларакс Силвърмуун, Вероник Дю Виве, Лисандър Латуан, Джейсън Грейвс, Седрик Финли и много други,

силни магьосници и вещици, които били способни, но били и сами и не желаели да се намесват в такива големи политически проблеми, докато не се появила тя и не им показала, че Министерството не ще стори нищо и от тях зависи да преборят врага. Тъй като се движели тайно от Министерството на Магията, успели с лекота да изпратят двойни агенти при врага и да разберат повече за плановете му, като на няколко пъти успели да ги предотвратят и да извоюват позиции. По онова време битки се водели наред улиците и обществото било разтърсвано и объркано, а МНМ се опитвало да измисли какви ли не небивали истории за пред мъгълите. Тогава и за пръв път признали пред мъгълския Министър на Великобритания колко сериозна била заплахата и дори поискали помощ.

Малко по малко укрепвала редиците си Криип Куотър и толкова навътре успели да проникнат в плановете на Лоугън Стрейндж, че успели да го проследят чак до Америка, където изглежда се опитвал да открадне мъгълски оръжия за масово поразяване. Тъй като му попречили и все повече се набърквали в плановете му, които се опитвал да контролира от далеч, силно разгневили Лоугън Стрейндж и той се принудил да се завърне отново на предни редици. Възползвала се от разсейването му, Дона Медеор успяла да се освободи от затвора му и в последна битка двамата изчезнали, а Криип Куотър и съпротивата ѝ, отблъснали силата на вампира. Самюел Фийр и редица други тъмни създания и магьосници били заловени и задържани в Азкабан, а много други погубени. Трети пък се разбягали безславно и Министерството успяло да ги преследва и да излови много от тях. След няколко дни Дона Медеор се появява отново и се разбира, че Лоугън Стрейндж е мъртъв и дори бива представено тялото му като доказателство. Министърът тогава изчезва още веднъж, но не за дълго.

Последвали дълги дни на разчистване, събиране на доказателства и скриване на магьосническия свят от съзнанията на мъгълите, които били видели достатъчно, че да са ужасени, а след като Дона Медеор за пореден път излиза на светло бива заловена от представители на Магьосническо правосъдие и затворена в Азкабан по множество обвинения. Започва дело срещу вече бившият министър Медеор за измяна към държавата, подлагане на опасност на магьосническото общество и спомагане за терористични атаки над магьосническа и мъгълска Великобритания. За кратко именно отделът по Магьосническо правосъдие ръководи Министерството и изглежда че нещата започват да се връщат обратно в релсите. Все още текал преследвания на стари последователи на Лоугън, а скоро биват насрочени и нови избори за Министър. Съпротивата, по онова време разпусната, успява да убеди Криип Куотър, че именно тя е подходяща за нов Министър и една сутрин магическият Лондон осъмва с пропагандни плакати, които издигат кандидатурата ѝ като единственият човек, който се открил и без помощ от слабото и продажно Министерство, успяла да отблъсне силите на Лоугън, което не било съвсем вярно, но звучало правдоподобно, а и народът се нуждаел от нов герой, към когото да обърне погледите и надеждите си, за да бъдат забравени ужасите от изминалите години и то не какъв да е герой, а някой обикновен и истински, от обществото, което го познавало много добре. Може би и заради това с лекота били спечелени изборите и в началото на лятото през онази година, Криип Куотър била избрана за новият Министър на Магията. В краткото им щастие и време на мир и почивка дори била организирана мащабна сватба и Криип Куотър се омъжила за Седрик Финли.

Глава Шеста

**Учи се от чуждите грешки, защото няма да живееш достатъчно дълго, че да ги направиш и ти...
*събитията от тази глава се случват между 2010та до есента на 2012та година***

Още през първата година от управлението си като Министър на Магията, Криип Куотър се оказала изправена пред проблеми, които са далеч по-стари и дълбоки, отколкото е предполагала и далеч по-трудни от тези, с които успява да се справи. В Министерството имало твърде много повлияни от делото на Лоугън Стрейндж и въпреки, че лидерът им бил мъртъв и погребан в градче, за което само се предполагало, че отдавна било родното му място, а гробът му подложен под жестоки заклинания, понеже не всички били сигурни, че можело да бъде убит вампир, все още имал последователи, които вярвали в делото му и много от тях били затворени в Азкабан. Трябвало да се заеме с всички онези, на които нямала доверие и много объркани били хората от новата ѝ политика, но сред малкото на които със сигурност вярвала, създала екип и провела вътрешно разследване на всеки един служител и много били уволнени, а други затворени, докато трети побягнали, преди да свърже делото им с Лоугън Стрейндж. Не очаквали такива ходове от новия Министър, но така бързо изчистила Министерството и била сигурна, че всичките ѝ подчинени са верни и ще работят в името на закона и за благото на народа, който също все още бил доста объркан. Назначила и много нови служители, на които

все имала доверие, сред които били и Ларакс Силвърмуун и Джейсън Грейвс, които ѝ помагали по време на Съпротивата. По това време с пълна сила вървяло и делото на Дона Медеор и все повече истини излизали наяве, но всички от тях вече сме разказали по-горе и затова няма да ги повтаряме. Обществото било потресено да разбере толкова много неща и още повече за преди обичния си Министър и директор на Хогуортс, Дона Медеор, но докато някои бързо и обърнали гръб, други все още я гледали с добри очи и до някъде разбирали постъпките ѝ. Все пак, с толкова много доказателства за противоречивите ѝ дела и силното обществено недоволство, съдът срещу нея продължавал до изясняване на всички детайли и във времето дето не била в съдебната зала, била заключена в специална зала в Азкабан, макар да се вярвало че нямало нужда от толкова сериозна охрана понеже била загубила много от силите си, докато била затворена от Лоугън и след това в последната си битка срещу него.

Призовала Министър Куотър всички още незаловени последователи на Лоугън да се предадат, като ако ѝ доставят всяка информация, която знаят за други и за делата на Лоугън щели да получат по леки присъди и много се предали доброволно, но имало и такива, които не искали да помагат на Министерството и все още вярвали в плана на лидера си. Доказателство за това било нападение над Азкабан, в което няколко тъмни магьосника успели да проникнат в затвора и да освободят вампира Самюел Фиър, който бил дясна ръка на Стрейндж и можел да ги поведе отново.

Още неща за делата на Лоугън отвъд океана били разкрити, с появата на тамошен магьосник, който предпочел да извади наяве всичко що знаел за Стрейндж, понеже бил негов приближен от преди и бил запознат с много от делата му в Америка. Разкрил много смущаващи неща, сред които такива, в които ставало ясно, че Лоугън наистина се опитвал да се добере до оръжия за масово поразяване и плановете му за господство не свършвали само с Лондон, нито само с Великобритания. Голяма омраза бил таял приживе вампирът към обществото и бил решен да го срине като такова, на цената на всичко. Чуждестранният магьосник се наричал Том Оул и бил дясна ръка на Лоугън отвъд океана, но изглежда бил държан против волята си с лъжи и заклинания, които влияели на съзнанието му и които били разрушени след смъртта на Лоугън Стрейндж, та освободен от влиянието му, потърсил помощ в британското Министерство, защото въпреки че живял отвъд океана, бил британски поданик. Заради голямото количество вярна информация, която споделил на Министерството и която помогнала на Криип да разкрие други приближени на Стрейндж, които искали да продължат делото му, Министерството на Магията издействало на Том Оул да остане на свобода и то като преподавател в „Хогуортс“, където се вярвало, че няма да го намерят онези, които се чувствали предадени от посещението му в Министерството. Силно ставало МнМ и вече никой не се съмнявал в лидерските умения на Криип Куотър-Финли, макар и да била вече бременна по това време и дори родила близнаци през същата година, но дори от болницата управлявала Министерството с твърда ръка. Случило се още през първата нощ на престоят им в болницата, че някой нападнал стаята, в която спяли наследниците ѝ и тези на Седрик Финли, който вече бил напуснал училището Хогуортс и останал да се грижи за децата им у дома, докато съпругата му се борела с всякакви злодеи по улиците и зад бюрото, но не можел да роптае срещу работата ѝ, понеже цялото магическо общество на Великобритания очаквало големи неща от нея.

И точно когато на всички се струвало, че нещата най-накрая се подреждат, банката била отворила врати отново и че Криип Куотър може и да успее да подреди отново всичко на острова, Съдбата ги изправила пред нов и страшен противник. Взрив разтърсил Диагон-али и магьосническото общество се оказало атакувано неочаквано от мъгли, водени именно от Самюел Фиър, който бил решил без своя лидер Лоугън Стрейндж, да се опита да намери други начини да отмъсти на Министерството и Дона Медеор. В жестока битка траела няколко часа на Диагон-али загинали много и още повече били ранени, сред тях много деца и в опитите си да ги предпази загинала самата собственичка на Оливандър и бивш директор на Хогуортс, Лира Рат. Велика магьосница била, но не успяла да удържи всички мъгли и оръжията им. Всичко това станало пред очите на бившият аврор Самюел Флетчър, който бил по това време на търговската улица по свои дела и сам се бил срещу вампира Фиър, но почти бил победен. Успели да отблъснат магьосническите сили мъгълите и Фиър, с приближените му, и да спасят много ученици, които били на Диагон-али да пазаруват с родителите си за идващата учебна година, но се оказало че имало много отвлечени и изчезнали деца и смъртни случаи, сред които най-много оплаквали Лира Рат. Дълго лежал в болница Самюел Флетчър, който се борел и с личните си проблеми, поради които не бил вече аврор, но и за него съдбата си имала план и бил потърсен да бъде преподавател в Хогуортс, тъй като имал много знания по вълшебства и всякакви магии, а имали нужда от още хора в училището, пък и сама Криип Куотър-Финли го помолила да поеме поста, та да наглежда и Том Оул, на когото нямала съвсем доверие. Макар и почернена, започнала учебната година в Хогуортс, но много ученици

били притеснени за ситуацията отвън. Всички били обаче задружно съгласни, че след събитията на Диагонали, за децата училището е най-безопасното място, тъй като все по-често мъгли атакували магьосници и то със страшни оръжия и бариерата между магическия свят и мъглския била все по-силно разклащана. Почти цяла година се борело министерството с мъглите и Фиър, който ги водел до всякакви тайни магически места и все повече магьосници били отвличани, а Хогуортс бил обявен от много за последното тайно място на острова. Много трудно се справяли Забравителите със съзнанията на мъглите пред които била разкрита тайната за магьосниците и които ставали все повече, понеже мъглската организация плела мрежите си бързо. Все по-рядко виждала съпруга си Крийп и все по-разтревожен ставал Седрик Финли, но нищо не можел да направи.

За щастие до сблъсъци в замъка не се стигнало, но отвън ставало все по-страшно и се принудили да намерят начин да внедрят свои лица в редиците на мъглите. Колкото и запознати да били със света на магьосниците вече, не знаели всички тайни на магията и били лесно заблудени от многоликвата отвара, която използвали Крийп Куотър и Джейсън Грейвс, за да се внедрят в редиците им. Страшни неща открили, когато започнали дългата си опасна мисия, сред които най-ужасяващото било, че били изградили институт, в който правели зверски тестове върху отвлечените магьосници, много от които били деца и ученици. Изглеждало, че по време от последните сътресения предизвикани от Лоугън Стрейндж, тогавашното слабо Министерство не успяло да покрие всичките си следи и много мъгли успяли да разберат за магьосническия свят и как се криел от мъглите. Родила се в някои идеята, че те също заслужават да имат парченце от голямото му богатство и че можели да се възползват от силите на магьосниците за свои облаги и така създали тайната си организация, а когато Самюел Фиър дошъл да им помага, били съвсем сигурни, че ще се справят. Не могла да остави нещата така Министърът и в мащабна акция, в която изсипала всичките си сили, успяла да унищожи мъглските бази и да освободи всички отвлечени, но Самюел Фиър отново се измъкнал от ръцете ѝ.

Разбрала с това, че не идва краят на главоболията им, но след много срещи с Британския мъглски Министър и дълга и трудна работа на двете Министерства, успели да възстановят баланса между двата свята и така магьосническият останал отново скрит за мъглите, но вече имали едно наум, че трябва да са по-бдителни и по-внимателни и още по-жестоко да се бранят от онези последователи на Лоугън Стрейндж що били на свобода, защото били засяти дълбоко и надалеч семената на злото и плановете му. Цяла година рехабилитация на обществото трябвало и най-вече на онези що били държани по институтите и върху които било експериментирано, но най-накрая се виждала светлината в края на тунела и всички били обнадеждени.

Глава Седма

Кураж не е да имаш силата да продължиш, а да продължиш дори, когато нямаш сили...
събитията от тази глава се случват между 2013та до есента на 2015та година

Въпреки първоначалното утихване на събитията, изглежда все още имало изчезнали магьосници, но не били толкова много и нямало никакви следи от къде да започне да ги търси Министерството, което ставало все по-силно и стабилно, жънело все повече успехи и все по-лека ставала работата му и дори Крийп имала време да се прибира при семейството си и да се грижи, заедно със съпруга си, за подрастващите близнаци Рейнолд и Аляска.

В лятото преди новата учебна година да започне се пенсионира старият директор, професор Мирилаи и бил назначен нов – Феликс Парфит, който бил величествен магьосник на възраст, който щял да се грижи за

Хогуортс с цената на всичко. Още в началото на учебната година обаче останали силно объркани учениците, понеже той бил строг и имал свои виждания за училището, като дори забранил играта на квидич на територията му, което много разгневilo учениците. Най-силно разтревожен обаче бил Самюел Флетчър, тъй като Том Оул не се върнал да преподава тази година и Флетчър силно се притеснявал за най-добрият си приятел, с когото били станали близки през изминалата година – бивш аврор и бивш престъпник под един покрив и с една воля и цел, да опазят онова, което преди не са могли. Не можел да си обясни Самюел Флетчър защо не се върнал Том Оул и дори изпратил официална сова до Министър Куотър-Финли, но отговор не получил. Няма да се обърне, понеже не бил много близък с останалите учители, но най-близка му била станала Саманта Йейсей, понеже споделяли много сходна съдба и трудности в живота. И двамата били загубили родител в много ранна детска възраст и трябвало сами да се справят с много лишения. И двамата имали големи загуби и в любовта, при все че докато бил аврор, Самюел бил влюбен в жена на име Анджелика Милър, но тя била погубена, докато той трябвало да я пази и още носил тази тежест на плещите си. Саманта също имала тежка история и двамата прекарвали все повече време заедно, но годината започнала трудно, понеже още от самото начало изчезнал техен колега и никой не знаел къде се е дянал. Не можели да го открият, а няколко пъти претърсвали училището, но Парфит не искал помощ от Министерството и се държал сякаш не се е случило кой знае какво, което се сторило много странно дори на учениците, които вече му имали зъб заради забранената игра на квидич и дори тайно организирали турнир, заради който бягали от общите си стаи нощем и играели квидич в Забранената гора. Не минал и месец обаче след изчезването на първия учител и осъмнало училището без още един от професорите си. Много разтревожени били колегите му и отново претърсили Хогуортс, но по нищо не си личало нещо лошо да се е случило, а Парфит продължавал да се държи сякаш нищо сериозно не се става и сякаш трябвало да продължат нормално учебните занятия. Така и станало и дори замествали някои от преподавателите си колегите им, за да получават учениците всичките необходими знания по предметите и да не усещат липсата на преподавателите, но и те разбирали, че нещо лошо се случва, но не знаели как да помогнат. Съвсем скоро изчезнал и още един учител и възроптали срещу политиката на Феликс Парфит останалите, а Самюел Флетчър пратил още една сова до Министър Крийп Куотър-Финли и най-накрая получил прекалено объркан отговор, който не му помагал особено, но поне знаел, че помощ идва и няма да я чакат дълго. Когато изчезнал и замесник директора на училището и ръководител на дом Слудерин, професорът по Отвари, Майкъл Джеферсън, всички вече били сигурни, че нещо ужасяващо се случва в училището и че директорът Феликс Парфит не им мисли доброто, понеже отказвал съдействие. Или той самият вършел нещо зло или някой размътвал главата му, но не можели да го докажат и не знаели как да се справят с него. Във всеки случай всички вече били на щрек, а преподаването вървяло трудно, та чак почти спряло. Съвсем в края на учебната година при едно от последните си измъквания от училището за да играят квидич, няколко ученика успели да видят директор Парфит да се промъква към Забранената гора и решили да го последват. Проследили възрастния магьосник много дълбоко и така открили тайните подземия на Перигрин. Знаели всички вече за Лоугън Стрейндж и че било имало кула в Хогуортс някога много отдавна, както и пети дом, но никога не били предполагали, че ще намерят подземията, а в тях и изчезналите учители, заключени там от директор Феликс Парфит. Оказало се, че истинският Феликс също бил затворник в подземията, а този бил прищелец, само преструвал се на него. Успели да се измъкнат учениците без да ги усети злодея и да стигнат до професор Флетчър и Йейсей и всичко да им разкажат и без да му мислят много се втурнали, с най-добрите и пораснали ученици, да спасят колегите си от неочаквания враг. Страшна битка се разразила в подземията на Перигрин и когато всичко изглеждало повече от загубено се появил Том Оул със сили на Министерството и самата Крийп Куотър-Финли и успели да спасят учителите, учениците и да заловят преструващия се на директор злодей, който бил стар служител на Лоугън Стрейндж и се казвал Натаниел Крейд. Веднъж заловен започнал да клевети и да говори страшни небивалици от това, че Лоугън е жив и ще си отмъсти, до това, че вече знаели всичко що им трябва, та тотално да сринат Министерството.

Веднага бил затворен в Азкабан Натаниел, където дълго го разпитвали, но не могли да изкопчат нищо що вече не знаели, а още същата нощ Крийп Куотър-Финли и Том Оул, тръгнали от Хогуортс в неизвестна на Флетчър и Йейсей посока, но ги привикали сутринта в Министерството на специална среща в кабинета на Министъра. Много изненадани били двамата професори, когато Министърът им разкрил, че през цялото време знаели какво се случва в замъка и че изчезват преподаватели, понеже Том Оул работел като двоен агент в Институт воден от приближените на Лоугън Стрейндж, сред които тъмните магьосници Тариа Даун, Беа Молкова и Самюел Фиър. Преструвал се цяла година Том Оул че съжалява заедно с него и че всъщност

ще им помогне и затова отишъл в Института, където да правят всякакви експерименти с него и специалната му способност. Оказало се, че именно в този институт били затворени всички липсващи от миналата година магьосници, всеки от които със специални умения, които Беа изтезавала, за да разкрие потенциала на силите им. Не било съвсем сигурно Министерството какво точно правят тези опасни приближени на убитият Лоугън Стрейндж и понеже вече знаели, че се готвят да свършат нещо страшно и в Хогвортс, решили търпеливо да чакат момента да ударят. Това се случило именно когато в Института пристигнало съобщение от Натаниел Крейд, че тази вечер ще залови и убие Флетчър и Йейсей и не издържал Оул да чака повече, при новината, че най-добрият му приятел ще бъде убит. Развалил прикритието си и директно се магипортирал в Министерството, а от там с Криип стигнали възможно най-бързо до Хогсмийд и после в замъка, тъкмо навреме, за да спасят двамата преподаватели. Не разбирали обаче все още Самюел и Саманта, защо именно те били целта на тъмните магьосници, но и до този отговор стигнали. Понеже вече бил развалил прикритието си в Института и това че бил на страната на Беа и другите тъмни магьосници било лъжа, трябвало веднага да се върнат с ударна сила от Министерството и да спасят затворените в там, понеже Беа била силна магьосница и страстна привърженица на делото на Лоугън Стрейндж. Успели да разбият Института и да спасят всички затворени там, но изпуснали Беа и приближените ѝ и повечето тъмни магьосници успели да се измъкнат. Сред спасените били и Картър Джаксън, бивш квидичен играч и Анджелика Анашенко, по-късно разкрита като законната наследница на трона на Русия. Но затова по-късно. Трудно било за Флетчър и Саманта да разберат всичко, което се случвало, но най-шокираща била информацията, която разкрили от Института, а именно че родителите им, както и бащата на загиналата отдавна Анджелика Милър били работили заедно преди години. Трудно било да се повярва това, защото загиналият баща на Саманта Йейсей бил мъгъл и не могли да разберат как са имали всеобща работа с магьосници. Сред всички файлове и следи, които успели да разкрият от Министерството, станало ясно, че преди години бащата на Анджелика Милър, майката на Самюел Флетчър и бащата на Саманта Йейсей, били работели по общ проект, който бил свързан с магията, но понеже много малко информация могли да спасят от файловете в Института, не знаели много повече, а това със сигурност ги превръщало в следваща мишена за Беа Молкова, която цяла година експериментирала върху магьосници и дори мъгли. Твърде объркана и странна била тая информация за всички и дори Криип не успявала да подреди парчетата от пъзела, но със сигурност смятала да наложи лична охрана на Самюел и Саманта. От онзи момент нататък започнали и нови разследвания на Министерството, Криип Куотър-Финли водела лични разговори с Дона Медеор, чрез които се опитвала да изкопчи всичко, което Медеор знаела за Лоугън и работите му, защото на всички вече било ясно, че Анджелика Милър била убита именно заради общия проект на баща ѝ с родителите на Флетчър и Йейсей. Получили и помощ от други държави и българския пратеник Ирина Стрезиева най-много помагала при разчитането на кодовете останали от Института. Разкрили още две имена на хора, която издирвала Беа Молкова, а именно Миран и Картър и Министерството мигновено започнало да ги търси. Не могли да разкрият още много, а по онова време Саманта Йейсей пожелала да напусне Хогвортс и да не започва да преподава през новата година, но се възползвала от услугите на Министерството, та само то знаело къде се укрива в следващите години, тъй като трябвало да я пазят. Молкова била обявена за издирване от Интернационалната Конфедерация на Магьосниците. По онова време и след разпитите, които Криип провежда, прекалено много следи я навеждат на факта, че Институтът е бил воден от самия Стрейндж и следва отваряне на криптата, в която е бил погребан. За най-голям ужас на всички и най-вече на самият Джейсън Грейвс, установяват че в гроба, в който трябва да лежи хилядагодишният вампир лежи не някой друг, а самата пораснала Аля Рошко. Жестоко страдал Джейсън в онзи ден и следващите, но нищо не можел да направи. Разкрило се, че Аля Рошко била силен метаморфмаг и така преди години подмамвала и отвличала ученици за Лоугън Стрейндж и явно малко преди предполагаемата му смърт била заела неговото място, та Дона Медеор убива нея, а не вампирът. През тези дни, личният дракон на Зам. Министъра на Магията – Ангъст Лорин бива отвлечен от небезизвестният от предни години Маркъс Блеър и за всички вече било ясно, че Лоугън събира нови сили за нов удар. Всичко това не скрили от обществото този път и на специална пресконференция Криип Куотър-Финли предупредила официално магьосници и вещици от целия остров и извън него, че отново са в опасност и че им предстоят трудни дни.

Глава Осма

Само в силните бури се каляват най-умелите моряци...

събитията от тази глава се случват от есента на 2015та година, до есента на 2016та

Следващият месец минава бавно и трудно, с прекалено много задачи, но без нови неприятни произшествия. Предполага се, че заради множеството екипи на МНМ и Интернационалната Конфедерация на Магьосниците било трудно за Лоугън да се движи по-свободно, но все пак набирал последователи тайно и правил свои ходове, макар и по-бавно, отколкото му се искало. Министерството не било слабо като преди и му било по-трудно особено след фарса, който бил спретнал Маркъс с дракона на Ангъст, с който разбил няколко сгради в Диагон-али. Трудно контролирал най-силния от подчинените си, но все пак му бил нужен, така че не го държал прекалено изкъсо и не го хокал излишно.

Още в първия ден от новата учебна година в Хогуортс обаче настанали големи проблеми. Докато пътували във влака, ученици се натъкнали на странна жена, която нямало работа там и битка се разразила в един празен вагон, където се намесил и професор Том Оул, който се завръщал в Хогуортс. Не успели да я заловят и тя избягала, но Шийлин Конн, ученичка от Грифиндор успяла да открадне от нея писмо, което носела. В него се разкрила странна информация, а именно това, че Перигрин щял да се издигне отново и колкото и тревожно да било това, по-тревожен бил фактът, че писмото било адресирано конкретно до някой вътре в замъка, което означавало, че имало предател между преподавателите или учениците. Споделил това с колегите си Том Оул и решили да бъдат много внимателни и да следят всички. Още първата вечер обаче им станало ясно какво означавало странното съобщение, защото Разпределителната шапка разпределила четирима ученици в дом Перигрин. Явно през изминалата година, в която Натаниел Крейд се преструвал на Феликс Парфит и под ръководството на Лоугън Стрейндж бил прокълел шапката, така че тя да си спомни, че някога е имало пети дом и да смята и сега, че той е активен, та затова и четиримата ученици със специални сили били разпределени в Перигрин – братът на Шийлин Конн – Ейдън Конн, който бил елементарист, синът на известния писател за тъмна магия Грейвиъс Дукс – Егрегиус, малкото момиче от индиански произход Уийя и идващият от върколашкия ирландски род – Дукейлиън Орсей. И четиримата били гледани с недоверие от съучениците си, но истината била, че са съвсем обикновени ученици и нямало нищо страшно в тях, освен че очевидно имали специални умения.

Много развълнуван от събитията от миналата година, Самюел Флетчър вече нямал никакво доверие на приятеля си Том Оул и странял от него, докато водел собствено разследване в работите на майка си, защото искал да разбере какъв е бил общият ѝ проект с бащата на Йейсей и бащата на любимата му покойна Анджелика. Единствено успял да разбере за някакви нейни трудове по магическа генетика и как се предавали гените на магьосниците през поколенията, как се определяло кой какви сили ще има и колко силни са те. Това разбира се било силно теоретична информация, защото нямал възможност да води свои експерименти, но публикувал в книга всичко що намерил и я кръстил „Магическа Генетика“ от Елн Флетчър. Няколко пъти се опитал Том Оул да убеди Самюел да не публикува книгата и един ден магическото общество осъмнало с труда на Елн в книжарниците. Силно се ядосала Крип Куотър-Финли от факта, че водел собствено тайно разследване с трудовете на майка си Самюел и затова, че ги изложил на публичното достояние, имайки предвид, че именно подобни експерименти с гените на магьосници и мъгли водели в Института Беа и Лоугън Стрейндж, но нищо не можело да се направи сега, когато всичко било на яве. Все пак в училище Хогуортс всичко вървяло нормално и нямало никакви съмнения в учителите, че учениците в Перигрин са нормални деца със способности, но още ги глождело съобщението от началото на годината, което ги навеждало на мисълта, че някой в Хогуортс е човек на Лоугън Стрейндж, а и не можело да си позволят да са невнимателни, затова всички следели всичко на четири очи, а Том Оул организирил таен клуб, където учел учениците на силни заклинания, които да им помагат да се бият, в случай на нужда и били далеч извън учебния материал. Никой не знае за тези му занятия и учениците с охота ги пазели в тайна, понеже научавали много и интересни неща.

По това време извън Хогвортс се случил първото открито нападение на Лоугън Стрейндж, чиито сили ударили Азкабан, но директорът на затвора организирал силна отбрана. Ръководителят на отряда по Бързо Реагиране, Ноа Браун и младшият драконолог Ясна Захариева са на помощ там, когато Маркърс Блеър, яхнал драконът на Зам. Министъра Ангъст Лорин, атакуват затвора. Голяма била битката и други тъмни магьосници нахлули в затвора и бързо станало ясно, че не се стараели толкова да освобождават други магьосници, а се опитвали да стигнат до Дона Медеор. С много усилия успели да отблъснат Маркърс и дракона му и дори заловили чудовището и освободили Дона Медеор. Незабавни мерки били взети от Министерството и Дона била изведена от Азкабан и скрита на друго място, за да я държат далеч от ръцете на Лоугън Стрейндж. Някъде в тези дни, Министерството на Магията не се поколебало да потърси помощ от Интернационалната Конфедерацията на Магьосниците и във Великобритания пристигнали умели пратеници от различни страни. Лично Ирина Стрезиева и драконологът Ясна Захариева били изпратени в България, за да помолят за помощ Министъра на България Благун Кардамов, където се сблъскали с тамошната политическа ситуация и помощ била отказана, понеже излязло на яве в очите на Ирина и Ясна, че Министерството в България е корумпирано и играе свои игри, в които те нямали място. Разочаровани се прибрали в Англия, която им била повече родина от България, особено в последните години. Продължили трудностите за Британското Министерство, но и то набирало сили да се бори срещу Лоугън, който за момента не правел ексцесии и събирало поддръжници, кои защото искали да го следват, които защото принуждавал – така било и с Флоранс Орсей, голямата сестра на Дукейлиън, един от перигринците, като я заплашиш, че имал скрит последовател в Хогвортс и щял да стори на малкия ѝ брат каквото си поиска, ако тя не му помага.

Продължавайки да води собственото си разследване по повод трудовете на майка си и как е свързан със Йейсей и Милър, абсолютно обсебен от фактите около себе си, Самюел Флетчър успял да открие тайно съобщение, което го пращало в Египет. Там, в една от пирамидите се криело продължението на трудовете на родителите им и Самюел трябвало да стигне до там. Под предтекст, че ще води ученическа екскурзия, Флетчър събрал няколко ученика и се насочил към Гиза, като споделил само на Том Оул каква ще е истинската му работа там и че ако искал Том някога да получи прошката му, трябвало да му съдейства да стигне до Египет и да не казва нищо на никого. Помогнал му Том Оул, но и информирал Министерството своевременно, тъй като се опасявал, че няма да е толкова проста ситуация и че може да стане международен предмет.

Пристигнали в последната учебна седмица Самюел Флетчър и учениците, които излъгал, че води на екскурзия в Гиза и се насочили към пирамидата, която трябвало да посети, а понеже имало разногласия между децата, две от тях, момичета от Грифиндор се откъснали от групата и стигнали по-бързо в пирамидата, където били изненадани да открият зложелатели. Понеже владеели способността да са зоомази, престорени на птички не били усетени, но не могли и да се измъкнат, понеже по това време влезли и останалите в пирамидата и тежка каменна стена се спуснала зад тях. Оказали се в капан, понеже били предадени и Лоугън Стрейндж знаел къде ще дойдат и че ще ги очаква. Той също бил разгадал до някъде кодовете на Елън Флетчър и едва сега Самюел си дал сметка, че било глупаво да публикува книгата на майката си и че Лоугън се възползвал от същите знания. Нямамо какво да направи обаче, понеже силата на Лоугън била голяма, а и имало много негови хора в пирамидата. Учениците с лекота били заловени и заключени в една от подземните зали и тъмни магьосници били сложени да ги пазят, докато Лоугън водел Флетчър от зала в зала, докато не стигнали до разкопки, водени от ученият Грейвиъс Дукс, който бил държан по същия начин, по който и Флоранс Орсей, понеже неговото дете било Егрегиус Дукс и било ученик в Хогвортс, където Лоугън имал намесник. Голям бил ударът за всички, когато Лоугън сам им разкрил, че през цялата година е бил подпомаган от Тиана Джерахян ученичка в Рейвънклоу, която тъкмо щяла да завърши Хогвортс и била върколак, който именно Том Оул обучавал и много и помагал да владее преобразяванията си. И други страшни разкрития направил вампирът, а именно, че отдавна знаел, че родителите на Анджелика, Флетчър и Йейсей работели под общ проект и дори знаел какъв точно. Обвързан бил с генетиката на магьосниците и затова и контролирал Института миналата година и правел експерименти върху магьосниците, та да може след време сам да избира кои да имат магически сили и кои не. Още много отдавна бил открил за тея дела на Елън Флетчър Лоугън Стрейндж и

затова и били погубени бащата на Анджелика, майката на Самюел и бащата на Саманта Йейсей и благодарение на техните трудове върху магическата генетика бил пуснал епидемиите в предишните години и бил открил, че наистина може да контролира кой да има сили и кой не. Но още нямал всичкото знание и му трябвало време, за да го стори. И точно когато отново всичко изглеждало загубено и Лоугън щял със сигурност да убие Самюел Флетчър, както бил сторил неговият служител Самюел Фиър с Анджелика Милър дошла и помощта. Първо в лицето на Ирина Стрезиева, която първа пристигнала и разрушила преградата на входа, но не разбрала българката как без да иска е отишла именно там, където най-не трябвало, понеже в пирамидата били скрити имената на останалите, които работела Елън Флетчър. И сред имената, които вече знаели че били генетици и работили заедно – Флетчър, Йейсей, Милър и Миран и Джаксън, за които още нищо не знаели, се появило още едно. Стрезиев. Погледите веднага се насочили към Ирина, която се оказала заобиколена, но тогава дошли и силите на Министерството и очи в очи с Лоугън Стрейндж се оказал Том Оул. По това време учениците успели да се освободят от затвора си, подпомогнати от Флоранс Орсей и Грейвиъс Дукс и започнала битка из коридорите на пирамидата с последователите на Лоугън. Голям бил ударът за Том да види жив Лоугън, въпреки че отдавна всички предполагали че той наистина е жив, но да го види очи в очи било тежко за Оул, тъй като цял живот бил вярвал, че Лоугън Стрейндж му помагал и бил като негов баща. Това било, докато не умрял преди няколко години и бариерите в съзнанието на Том били унищожени със смъртта на Стрейндж и той прозрял всичко. Именно заради това дошъл сега в пирамидата, защото нещо не му се връзвало и знаел, че не е наред, защото ако Лоугън е останал жив, защо му е трябвало да унищожава закланието което държало Оул на негова страна и не продължил да го използва. В битката си разменили няколко реплики, които съвсем накарали Оул да се съмнява в събитията, но не спрял да се бори с всички сили. Хукнал след Лоугън из коридорите, който виждал, че силите на Министерството са прекалено големи за него и Оул не се поколебал да го последва, а след него тръгнал и Флетчър, докато Крийп, Ирина и другите успели съвсем да разгромят силите на Стрейндж. Тежка била битката между тримата и когато изглеждало, че Лоугън ще нарани смъртоносно Флетчър, Оул се хвърлил пред него и го предпазил от проклятието. Но не било обикновено проклятие, а тежко, специално проектирано да се справи с регенериращата способност на Том Оул и той паднал силно ранен, та и Флетчър не можал да продължи да преследва Лоугън и трябвало да помогне на приятеля си. Успели да се измъкнат всички онази нощ от пирамидата и не се стигнал до тежък политически инцидент, но освен Оул и Флоранс Орсей била тежко ранена и много дълго се грижели и за двамата в Свети Мънго, преди да успеят да се изправят на крака. Заловена била Тиана Джерахян и отведена в Свети Мънго, тъй като изглежда, че имала тежко психическо разстройство, но не знаели колко си е играл Лоугън Стрейндж със умът ѝ и до каква лудост я е докарал. Дълго лекували и нея, но изглежда ставала все по-зле и по всичко личало, че сама решила да го следва и той нямал толкова пръст в убеждаването ѝ. В онези моменти всички обърнали очи към Ирина Стрезиева, защото изглежда и нейният баща се бил занимавал с работа по гените на магическият род, но той бил убит отдавна и Ирина не знаела от къде да започне да търси информация. За всички било съвсем ясно обаче, че тя също е цел на Лоугън Стрейндж, понеже той имал нужда от още информация, за да разработи върховната сила, с която да може да решава сам кой да е магьосник и кой мъгъл и как да ги господства над света.

Глава Девета

**Само онзи, който е свободен може да се нарече човек, в истинския смисъл на думата...
*събитията от тази глава взимат място през 2016та до септември 2017та година***

Имало само едно място, от което можели да започнат търсенето си, понеже родителите на Флетчър, Йейсей и родът Милър били погубени, а още не можели да разберат кои са Миран и Картър, та оставало само да последват името Стрезиев. И понеже знаели, че правителството в България е корумпирано и понеже Лоугън имал същата следа, Министерството на Великобритания решило да се внедри тайно в България, понеже вече веднъж им била отказана помощ от Кардамов, тамошният Министър. Не било лесно да се скрият, но успели и пристигнали в столицата. Най-много информация за събитията им давала Ирина Стрезиева, която била добре запозната с политиката. Изглежда Българското Министерство също имало отдели и те се управлявали от седем древни прабългарски, славянски, куманов и бески род, управлявали отдавна България. Седем ръководителя имало, по един от всеки род и те заедно били избрали Министър, който се оказал пионка, понеже прабългарските родове били много черни магьосници и държали другите в страх и се опитвали да ги контролират. Така българският Министър Благун Кардамов бил изцяло контролиран от лидера на

прабългарският рон Дулар – Кан, който имал за цел да контролира цяла България за себе си. Затова и за Лоугън Стрейндж не било трудно да му обещае много сила и богатство и да улесни желанието му да стане Министър и да контролира България, ако му помогне да открие Маламир Стрезиев, баща на Ирина. Всички знаели, че той е мъртъв, но Лоугън предполагал, че може да се укрива някъде, понеже в България много хора мразели Маламир и имали сериозни причини за това.

С пристигането си в България, Крийп и доверените ѝ служители се внедрили на Царския Маскен Бал, който се организираше един път на няколко години в България, защото там щели да се съберат най-известните български магьосници и вълшебници и имало най-големи шансове да научат много информация, която да им е от помощ. Възползвали се най-силно от положението на Анджелик Анашенко, която от няколко години била политически бежанец във Великобритания, понеже положението в Русия било страшно и собственият ѝ баща искал да държи руската корона, която по право било нейна, понеже той бил част от Романовия род по женитба, а не по кръв, а тя била чистокръвна аристократка. Понеже била спасена от Института и от ръцете на Беа Молкова, Анджелик била решила, че е време да се отплати на британското Министерство и заеме отново престола си, та затова не се поколебала да манифестира в целия си блясък на Бала, под истинското си име Анастасия Анджелик Анашенко Втора, за да улесни работата на Крийп и другите, а и за да поиска обратно титлата си. Така се случило, че и Лоугън Стрейндж бил на бала, също скрит като други свои служители, защото имал подобни планове, за да извлече информация, а и за да се приближи до Ирина Стрезиева, която искал мъртва. Не успял да я приближи обаче или поне така изглеждало. Още на следващата сутрин легнала болна Ирина Стрезиева и останала на легло дълго време, но нищо не могли да сторят, че да я излекуват, а състоянието ѝ се влошавало.

Крийп Куотър-Финли била принудена да се върне във Великобритания обаче и да остави служителите си да продължат делата ѝ, понеже Роуан Баркър, бивша семейна приятелка и бивша годеница на Джейсън Грейвс, отвлякла шестгодишната дъщеря на Министъра и Седрик Финли. Тежък месец следвал за семейство Финли, понеже не могли да открият Аляска, а знаели, че Роуан има психически проблеми и не знаели какво могли да сторят на Аляска, самата която страдала от тежко заболяване и се нуждаела от редовни посещения в Свети Мънго, където за нея се грижела самият директор Шаия Туран. Детето от малко било болнаво и не могли да открият какво му е и сега, когато я нямало и не можело да получава лекарствата си се влошавала все повече. Вероятно затова се изплашила Роуан Баркър, която поначало не искала да нарани Аляска, а само майка ѝ, която мразела по лични причини, и когато детето се влошило се свързала със Седрик Финли и върнала дъщеря му лично, а след това изчезнала. Не се знае какво точно се случило със семейството на Министъра след това, но Седрик и две деца заживели извън Лондон, на по-безопасно място, както твърдяла Крийп пред медиите.

Докато се грижели за Ирина хора на Министерството и обсъждали всички следи, които имали и кои били склонни да им помагат, дошъл отдалеченият брат на Ирина и то със странно признание, което направил първо пред Далин – директора на Азкабан, която също била в България, а после и пред Министерството на Великобритания. Онова, което после излязло и пред цялото магическо общество, било че самият той, а не баща им работел с останалите генетици. Истината била, че много отдавна, той, други магьосници и мъгли с познания по генетика, започнали да разнищват тайната на магическия ген. Целта им поначало била да излекуват онези, които били родени безмощни, и да открият начин да дават или отнемат магически сили на всеки, който поискал, та най-накрая магията да е достъпна за всички. Всеки имал свои причини заради това – детето на Миран и Джаксън, които били женени било безмощно и те били оставили в сиропиталище, докато дирят лек за него, защото не искали да го измъчват в света на магьосници, в което то нямало сили. Елън Флетчър, Милър и Йейсей пък били страстни генетици, с крайно хуманни виждания, които били по-скоро утопични, а Стрезиев много искал да подобри състоянието в България и да вдъхне нови надежди на изтормозения български народ. Според разкритията им, силно вярвали, че по начало всички хора на земята били магьосници някога, но с времето започнали да губят силите си и сегашните мъгли не били нищо повече от потомци на безмощни, но още имали магически потенциал. Като цяло мечтата им била съвсем чиста и

искрена, но един от опитите им да излекуват безмошен приключил с неговата смърт и някои от тях се отказали. Решили, че можели още да излекуват света, а понеже други вече били разбрали за работата им, започнали да ги преследват. Разбрали, че знанието им е опасно, шестимата решили да разделят знанието на пет равни части и да го скрият в съзнанията на децата си (в случая на Борис Стрезиев, в това на сестра си), докато не дойдело време това знание да бъде разкрито и те да открият как да излекуват света от загубата на магия. За съжаление обаче това знание станало достояние на Лоугън и ги превърнало в мишени. Така убил първо бащата на Анджелика Милър и след това и самата нея и така отнел първата част от знанието. След това стигнал до Елън Флетчър и бащата на Саманта Йейсей, но не и до децата им. Все пак имал една част от петте и започнал да работи по нея и така разработил епидемиите, които отнемали или давали магически сили, но не били перфектни и затова продължил да търси останалите четири части. Борис бил четвъртият учен и сега, за да предпази сестра си, отнел обратно знанието от съзнанието си и си го върнал, та ако някой трябвало да умре, да бил той самият. Къде била петата част, след като третата и четвъртата били в съзнанията на Самюел Флетчър и Саманта Йейсей, никой не знаел, понеже Борис само помнел, че Миран и Картър посетили сиропиталището, в което била дъщеря им, но не знаел коя е и къде да я търсил. Сега поне били крачка пред Лоугън Стрейндж, защото той още мислел, че търсят бащата на Ирина, а не брат ѝ и така решили да го подлъжат. Намерили следи от Маламир, с които успели да изработят многоликова отвара, която сам Борис Стрезиев изпил и решили да примамят Лоугън в Кали Акра, където щял да им помага магьосническият род на славяните, що се наричали Траянови. Не се развил както трябва планът им и Лоугън ги нападнал още във влака, заедно с Беа Молкова. Страшно било и през цялото време Далин се опитвала да предпази Борис от атаката, но се били жестоко с няколко тъмни магьосника. Междувременно във влака бил останал сам Джейсън Грейвс, който също имал за цел да пази Борис, но бил разделен от него и от Далин и се оказал в битка срещу Беа. Точно, когато и надделявал се появил най-големият му кошмар. Сама, в целият си блясък и съвсем жива пред него се изправила не друга, а Аля Рошко. Пръв Джейсън прозира абсолютно цялата истината. Аля Рошко, перфектният метаморфмаг, обучаван лично от Лоугън Стрейндж заела неговото място след смъртта му и продължила делото му. С очите си я бе видял да се превръща в него и това бе потвърдило опасението му, а и тя със сигурност му казва, че ще продължи неговото дело. След това Далин почти взривила вагонът и ударът убил Беа Молкова на място, но Аля Рошко нямало и следа. Веднага след това Министерството на Великобритания изтеглило всичките си сили от България и главните ни герои се оказали пред кабинета на Министъра, понеже Джейсън трябвало да направи страшни разкрития пред Криип Куотър-Финли, сред които че силно вярва, че Лоугън Стрейндж наистина е мъртъв. Това му твърдение се оказва сигурно, когато Криип налага още една проверка на гроба му, в който били сигурни че лежи Аля Рошко. С екипът по разваляне на магии и заклинания, Шийлин Конн и Том Оул успяват да свалят всички магии върху трупът, за да разкрият, че това наистина е Лоугън Стрейндж. Това най-накрая обяснява факта, че Дона Медеор е била сигурна, че го е убила и това, че Том Оул усещал, че нещо не е наред с Лоугън, когато го срещнал в пирамидата, както и факта, че наистина, при смъртта му паднали магиите, с които го държал на своя страна.

Сред най-паметните събития от този ден, които разкрили, че Лоугън наистина е мъртъв и Аля Рошко продължава делото му, бил фактът, че Борис Стрезиев се срещнал с Шаия Туран, директор на Свети Мънго и копие на майка си – Миран, която била една от генетиците, с които работил. Именно Шаия Туран била лечителят, който създал лековете срещу епидемиите, защото очевидно знанието зложено в съзнанието от родителите ѝ и помогнали и тя била безмощното им дете, на което те върнали силите толкова отдавна, информация, която преобърнала живота ѝ на сто и осемдесет градуса. С тези разкрития не свършила работата на Министерството, но изглежда най-накрая се виждало как можело да приключи всичко.

Епилог

Всички краища са всъщност начала, но по това време няма как да го знаем...

събитията в Епилога се развиват от втори Септември 2017та година и седмиците след това

Извадка от Пресконференцията на Министър Криип Куотър-Финли и от Пророчески Вести в следващите дни...

Беше втори Септември, 2017та година, когато всичко се случи. Точно в полунощ, няколко часа след като Криип Куотър-Финли напусна училището за магия и вълшебства Хогуортс, където тъкмо бе започнала учебната година и бе обявен началото на Тримагически Турнир, Министъра на Магията застана във фойето на Министерството на спешно свикана пресконференция с представители на всички магически медии от страната и служителите от Министерството, както и внимателно набирани доброволци и пратеници от Интернационалната Конфедерация на Магьосниците...

- Добър вечер. Преди всичко, искам да благодаря и да се извиня на всички, които бяха повикани по спешност в последните два часа и се отзоваха. На всички, които бяха подготвяне в последния месец мога само да благодаря за търпението и дискретността по случая. – няколко светкавица блеснаха в очите ѝ. Далин Елдридж не изглеждаше като човек, който прелива от радост, въпреки че вероятно бе въодушевена от факта, че до сутринта щеше да си има нови повереници в Азкабан – В последните две години Министерството на Великобритания работеше усилено по откриването на Лоугън Стрейндж, водайки разследвания в няколко съседни държави и дори нарушавайки договорите си с България. Не се срамувам да кажа, че дори ни се наложи да изпращаме кадри под прикритие и въпреки желанието на Българския Министър, Благун, за което няма да се извиня, след като подкрепа ни бе отказана, а българското Министерство подложено на натиск и контролирано от въпросния Тъмен маг с помощта на тамошни черни магьосници. Предполагам тези ми думи ще предизвикат бурни реакции у българите, но ви гарантирам, че след като приключи с тази пресконференция въпросният сам ще подаде оставка и лидерството в тамошното Министерство ще се смени до изгрев слънце. Кой ще е новият Министър на България обаче не мога да кажа...

Залата се изпълни с вълнение и тихи разговори, още светкавици и желание за отговори на въпроси, които всички си задаваха на ум.

- Към по-важната част обаче... - имаше по-важна част? – В последните години, аз и вие бяхме мамени и лъгани, живяхме в страх и притеснение от завръщането на черния магьосник Лоугън Стрейндж, за който дълго се вярваше, че е убит от Дона Медеор, бившият Министър на Магията, срещу която все още се води дело за измяна към държавата, което не може да бъде прекратено поради постоянното намиране на нови и нови доказателства, някои от които я оневиняват, други обвиняват дори повече. Преди месец, аз и служителите на Министерството, достигнахме до информация, която преобърна представите ни за събитията от последните години. Лоугън Стрейндж наистина бе убит от Дона Медеор... - тихо ахване из публиката – Но в изминалите месеци бяхме заблуждавани, че е жив благодарение на една жена, която заемаше мястото му и която използваше връзките му, за да продължи делото му. Аля Рошко...

Всички гладки повърхности, стени, опънати платна, в залата бяха магически озарени от лика на русокосата изваден от спомените на Джейсън Грейвс, който единствен я бе виждал в истинската ѝ форма.

- ...е метаморфмаг и се е възползвала от способността си, за да поддържа духа на Лоугън Стрейндж жив, заедно с всичките му желания и копнежи. Моля всички да запомнят лицето ѝ, въпреки че едва ли ще я зърнат с него, наистина. Ще помоля всички с информация за нея и за Лоугън Стрейндж да се отзоват в Министерството. Всички магьосници, които са работили за нея в последните години ще получат по-малки и леки присъди, ако се предадат в рамките на следващите двадесет и четири часа. Магическите граници на Великобритания ще бъдат затворени до следващо решение на Интернационалната Конфедерация на Магьосниците, което означава, че никой няма да може да се скрие или да избяга. За някои от вас това е изненада, но използвахме последния месец, за да информираме повечето си магически граждани, както и

мъглското Министерство за това, което ще се случи днес и утре. Уверявам ви, че са взети всички мерки, за да бъдат избегнати инциденти в големите градове, както и в големите магически центрове. Акцията се извършва в кооперация с мъглските сили на реда, както и пратеници от отдел Аврори от няколко други Министерства, които благоволиха да ни подадат ръка в този момент на нужда. Уверявам ви, че Министерството на Великобритания и Ирландия е по-силно от всякога. С тези си думи се захващам за работа. Всички останали въпроси можете да насочите към Главния Секретар и говорител на Министерството... - всички глави се извъртяха към сравнителното младата жена, която стоеше от другата страна на Министъра и която хич не изглеждаше подготвена за тази изненада... Залата се изпълни с въпроси насочени към Крийп, която се оттегляше заедно с Далин и няколко аврора към изхода, където ги очакваше друга група от отряда за Бързо реагиране. Имаха много работа за вършене...

Трети Септември. Страница първа на „Пророчески Вести“.
„Продължават арестите след внезапната пресконференция на Министъра на Магията Крийп Куотър-Финли“

След запомнящата се нощ на първи срещу втори Септември, Министерството на магията продължава да работи с главоломни темпове. Изглежда думите на Министъра, Крийп Куотър-Финли, че подготовката е текла активно в последния месец, не са били преувеличени. По-голямата част от магическото общество на Великобритания и Ирландия бе подготвено за събитията и прекара последните два дни под ключ в домовете си. Нито един магически магазин не отвори врати на втори Септември, както и днес, Гринготс остана под сериозна магическа охрана, но с отворени врати, въпреки че никой не посети банката. Министерството на Магията, Пощите, Азкабан, както и офисът на „Пророчески вести“ на Диагон-али останаха единствените работещи институции в тези два дни. Министерството следи всички сови и пудролнини в страната, както и всички алтернативни начини за комуникация. Масови защитни заклинания и забрани за магипортиране и табута има наложени над почти целия остров, система поддържана от много магьосници едновременно и следена от всички отряди за бързо реагиране. За момента магическите граждани на страната все още не могат да напуснат границите ѝ, както и други не могат да влязат. Мъглските власти са засилени на всички централни места в по-големите градове, мъглското общество е извън опасност и за момента не е алармирано по никакъв начин. Смята се, че мъглската охрана е засилена заради посещението на Американския президент след два дена. По всичко личи, че Министър Куотър-Финли е подготвила добре акцията си. По сведения дадени ни директно от Азкабан, в последните 48-часа в затвора са постъпили над 38 тъмни магьосници или личности намесени в тъмни сделки, повечето от които предали се сами, заедно с информация, която може да доведе до залавянето на Аля Рошко, което все още изглежда непосилно заради способностите на магьосницата. Едва 7 от тях са заловени при удари на аврорите, под ръководството на Доминик Амброуз, на тъмни магове, които не са искали да се предадат, но някои от сведенията на останалите са довели Министерството до тях. Изглежда, че 11 уличени в различни престъпления тъмни магове са били убити по време на акциите, тъй като залавянето им е било почти невъзможно. Министерството е дало две жертви, а няколко опитни магьосници от отрядите за Бързо реагиране и аврори са болница Свети Мънго. Няма ранени цивилни, нито магьосници, нито мъгли в акциите.

От Министерството ни уверяват, че днес продължават да работят усилено по преследването на още няколко сигнала от разпитаните вече затворници, на които отделът по Правосъдие е назначило действащи защитници, които уреждат намалените им присъди за даване на сведения и подпомагане на Министерството. Сред заловените е Тариа Даун, която е била една от най-близките тъмни магьосници на Лоугън Стрейндж. Въпросната е в тежко състояние, подари отказ да се предаде на силите на реда. Все още се издирват Аля Рошко, Маркър Блеър, Кая Харпър Бейрли и Роуан Баркър, за която е известно, че преди няколко месеца отвлече дъщерята на Министъра и за която имаме сведения, че вероятно също вече работи по каузата на Стрейндж. Сред заловените има няколко върколака и един вампир, но повечето от другите са считани за дребни престъпници, дилъри и търговци на забранени стоки.

Четвърти Септември. Страница първа на българският ежедневник „Магически Новинар“.
„Варадин Траянов – единодушно избран за Министър на Магията“.

След пресконференцията на Министъра на Магията на Великобритания и Ирландия, Крийп Куотър-Финли, която обвиняваше българското Министерство в задкулисни игри с издирвания тъмен магьосник Лоугън Стрейндж, от отдел Магьосническо Правосъдие започна масово разследване на всички останали отдели в Министерството, както и на самия Министър – Благун Кардамов. Претърсени са домовете на всички останали ръководители на отдели, както и на някои от подчинените им, което разкри притеснителни факти за много от служителите на Министерството и самият Министър, който както предсказа Крийп Куотър-Финли подаде оставка още в нощта на втори Септември и свидетелства пред отдела за Правосъдие. Благун Кардамов призна, че цялостното му управление преминало под наставленията на ръководителя на отдел Магически Инциденти и Катастрофи, Кан Дулар, който работел в коалиция с другите двама ръководители от прабългарски произход – Енравота Кобиар и Званица Ерми. Много от подчинените на Министерството признават, че тримата дърпали конците на цялото Министерство, с цел изхвърлянето на някои от другите ръководители и налагане на тотална власт върху България и въздигане на прабългарските родове. И тримата в момента са в затвора, заедно с някои от най-близките си придружени. Нови ръководители на отделите ще бъдат избрани в близката седмица.

Случилото се някои тълкуват като държавен преврат, защото изборът за нов Министър не бе даден на населението, а въпросния бе избран от останалите служители на Министерството като анти - кризисна мярка. Избори за Министър на Магията ще бъдат насрочени за края на годината, когато обществото бъде запознато с всички подробности около арестите на досегашния Министър и вече бившите ръководители на Отделите.

Пети Септември. Страница първа на „Пророчески Вести“.
„Магьосническият свят с Нов Ред“

От днес функционалността на магическото общество е отново на сто процента. Отменена е забраната за излизане и влизане в страната, въпреки че това става при строги проверки. Затягането на границите няма да бъде отменено поне до края на годината, обещават от Отдела по Международно Магьосническо Сътрудничество. Заловени са още 7 тъмни магьосника, а двама бяха убити при акции в последните два дни. Трима се предадоха. С това приключват масираните акции, но засилена магическа охрана се наблюдава почти навсякъде, където това е сметнато за необходимо. Претърсват се домовете на всички заловени в последните дни, от където бяха иззети много незаконни артефакти, драконови яйца, мантии невидимки, няколко прокълнати предмета, тежки отрови и други. Отделът по Магически Инциденти и Катастрофи продължава да работи засилено и Министерството със сигурност има още много работа, но официалният говорител и секретар на Министерство увери, че повишени нива на опасност за населението няма и призова всички да се върнат на работа. Същият освен това увери, че официални постановления за работата на Министерството биват достъпни за всеки, който ги поиска, а „Пророчески Вести“ разполага с два екипа в сградата всяка минута, документирайки всяка свободно подавана от институцията информация. С това си действие Министерството демонстрира пълно вдигане на паравана и цялостно информиране на обществото.

Министерството не крие и работата на генетиците, но и съобщава, че за момента няма да експериментира с подобни лечения, докато не събере всичката необходима информация. Случаят с Магическата генетика се поема изцяло от Интернационалната Конфедерация на Магьосниците, тъй като това би променило ликът на целия магьоснически свят, а това ще се гласува през следващите години от всички магьоснически лидери. Сега за всички ни остава, да градим един нов свят...

